

פרשת לך לך – שני

(יד) וַיְהִי כְּבֹא אֲבָרָם מִצְרִימָה וַיֵּרְאוּ הַמִּצְרִיִּם אֶת־הָאִשָּׁה כִּי־יָפָה הִוא מְאֹד:

יד וַיְהוּה, כַּד עָאֵל אַבְרָם לְמִצְרַיִם; וַחֲזֹו מִצְרַאי יֵת אֶתְתָּא, אָרִי שְׁפִירָא הִיא לַחֲדָא.

רש"י א וַיְהִי כְּבֹא אֲבָרָם מִצְרִימָה. הָיָה לוֹ לומר כְּבֹאֵם מִצְרִימָה אֶלָּא לְמַד שֶׁהִטְמִין אוֹתָהּ בְּתִכְּהָ וְעַל יְדֵי שֶׁתִּבְעֶנּוּ אֶת הַמֶּכֶס פָּתְחוּ וַרְאוּ אוֹתָהּ:

(טו) וַיֵּרְאוּ אֹתָהּ שְׂרֵי פְרָעָה וַיְהַלְלוּ אֹתָהּ אֶל־פְּרָעָה וַתִּקַּח הָאִשָּׁה בֵּית פְּרָעָה:

טו וַחֲזֹו יֵתָּה רַבְרַבִּי פְרָעָה, וְשִׁבְחוּ יֵתָּה לְפְרָעָה; וְאִדְבַּרְתּ אֶתְתָּא, לְבֵית פְּרָעָה.

רש"י א וַיְהַלְלוּ אֹתָהּ אֶל פְּרָעָה. הִלְלוּהָ בִּינְיָהֶם לומר הַגּוֹנָה זֹו לְמַלְךָ:

(טז) וּלְאֲבָרָם הֵיטִיב בַּעֲבוּרָהּ וַיְהִי־לֹו צֹאן־וּבָקָר וַחֲמֹרִים וַעֲבָדִים וּשְׁפָחֹת וְאֶתְנַת וְגַמְלִים:

טז וּלְאַבְרָם הֵיטִיב בַּעֲבוּרָהּ בְּדִילָהּ; וַהוּו לִיהָ עֶז וְתוֹרִין, וַחֲמֹרִין, וַעֲבָדִין וְאַמְהָן, וְאַתְנָן וְגַמְלִין.

רש"י א וּלְאֲבָרָם הֵיטִיב. פְּרָעָה בַּעֲבוּרָהּ:

(יז) וַיִּנָּגַע יְהוָה | אֶת־פְּרָעָה נִגְעִים גְּדֹלִים וְאֶת־בֵּיתוֹ עַל־דְּבַר שְׂרֵי אִשָּׁת אֲבָרָם:

יז וְאִיתִי יֵי עַל פְּרָעָה מִכְתָּשִׁין רַבְרַבִּין, וְעַל אִנְשׁ בֵּיתִיהָ, עַל עֵיסַק שְׂרֵי, אֶתְתָּא אַבְרָם.

רש"י א וַיִּנָּגַע ה' וְגו'. בְּמַכַּת רֵאתָן לָקַח שֶׁהִתְשַׁמֵּישׁ קִשָּׁה לוֹ (ב"ר): וְאֵת בֵּיתוֹ. כְּתַרְגוּמוֹ וְעַל אִנְשׁ בֵּיתִיהָ (וְדָרְשׁוּ לְרַבּוֹת כּוֹתְלֵיו וְעַמּוּדָיו וְכָלֵיו בְּרִש"י יִשְׁן): עַל דְּבַר שְׂרֵי. עַל פִּי דְבוּרָה אוֹמֶרֶת לְמַלְאָךְ הַךְ וְהוּא מַכָּה:

(יח) וַיִּקְרָא פְּרָעָה לְאֲבָרָם וַיֹּאמֶר מַה־זֹּאת עָשִׂיתָ לִּי לָמָּה לֹא־הִגַּדְתָּ לִּי כִּי אִשְׁתְּךָ הִוא:

יח וַיִּקְרָא וַיִּקְרָא פְּרָעָה, לְאַבְרָם, וְאָמַר, מָא דָּא עֲבַדְתָּ לִּי; לָמָּא לָא חֲוִית לִי, אָרִי אֶתְתָּךְ הִיא.

(יט) לָמָּה אָמַרְתָּ אֶחָתִי הִוא וְאַקַּח אֹתָהּ לִי לְאִשָּׁה וְעַתָּה הִנֵּה אִשְׁתְּךָ קַח וְלָךְ:

יט לָמָּא אָמַרְתָּ אֶחָתִי אֶחָתִי הִיא, וְדִבַּרִית יֵתָּה לִי לָאֵתוֹ; וְכַעֲזָן, הָא אֶתְתָּךְ דְּבַר וְאִיזִיל.

רש"י א קַח וְלָךְ. וְלֹא כְּאַבְימֶלֶךְ שֶׁאָמַר לוֹ הִנֵּה אֶרֶצִי לְפָנֶיךָ אֶלָּא אָמַר לוֹ לָךְ וְאֵל תַּעֲמֹוד שֶׁהַמִּצְרִיִּם שְׁטוּפֵי זִמָּה הֵם שֶׁנֶּאֱמַר וַיִּזְרַמֶּת סוּסִים וַיִּזְרַמֶּתָם:

(כ) וַיֵּצֵאוּ עָלָיו פְּרָעָה אֲנָשִׁים וַיִּשְׁלְחוּ אוֹתוֹ וְאֶת־אִשְׁתּוֹ וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־לוֹ:

כ וּפְקִיד עֲלוּהִי פְרָעָה, גְּבָרִין; וְאַלּוּיָאוּ יֵתִיהָ וַיֵּת אֶתְתִּיהָ, וַיֵּת כָּל דְּלִיהָ.

רש"י א וַיֵּצֵאוּ עָלָיו. עַל אוֹדוֹתָיו לְשַׁלְּחוֹ וּלְשַׁמְרוֹ: וַיִּשְׁלְחוּ. כְּתַרְגוּמוֹ וְאַלּוּיָאוּ:

(כא) וַיַּעַל אֲבָרָם מִמִּצְרַיִם הִוא וְאִשְׁתּוֹ וְכָל־אֲשֶׁר־לוֹ וְלוֹט עִמּוֹ הַנִּגְבָּה:

כא וּפְקִיד עֲלוּהִי פְרָעָה, גְּבָרִין; וְאַלּוּיָאוּ יֵתִיהָ וַיֵּת אֶתְתִּיהָ, וַיֵּת כָּל דְּלִיהָ.

רש"י א וַיַּעַל אֲבָרָם וְגו' הַנִּגְבָּה. לְבֹא לְדִרוּמָה שֶׁל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל כְּמוֹ שֶׁאָמַר לְמַעַלָּה הַלּוֹךְ וְנִסּוּעַ הַנִּגְבָּה לְהֵר הַמּוֹרֶיָה וּמִכָּל מְקוֹם כְּשֶׁהוּא הוֹלֵךְ מִמִּצְרַיִם לְאֶרֶץ כְּנַעַן מִדְּרוֹם לְצִפּוֹן הוּא מְהִלֵּךְ שְׁאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּדִרוּמָה שֶׁל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל כְּמוֹ שְׁמוּכִיחַ בַּמִּסְעוֹת וּבְגִבּוּלֵי הָאֶרֶץ:

(כב) וְאֲבָרָם כָּבֵד מְאֹד בַּמִּקְנָה בַּכֶּסֶף וּבַזָּהָב:

כב וְאַבְרָם, תְּקִיף לַחֲדָא, בְּבַעֲרָא, בְּכֶסֶף וּבְדִהְבָּא.

רש"י א וַיַּעַל אֲבָרָם וְגו' הַנִּגְבָּה. לְבֹא לְדִרוּמָה שֶׁל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל כְּמוֹ שֶׁאָמַר לְמַעַלָּה הַלּוֹךְ וְנִסּוּעַ הַנִּגְבָּה לְהֵר הַמּוֹרֶיָה וּמִכָּל מְקוֹם כְּשֶׁהוּא הוֹלֵךְ מִמִּצְרַיִם לְאֶרֶץ כְּנַעַן מִדְּרוֹם לְצִפּוֹן הוּא מְהִלֵּךְ שְׁאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּדִרוּמָה שֶׁל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל כְּמוֹ שְׁמוּכִיחַ בַּמִּסְעוֹת וּבְגִבּוּלֵי הָאֶרֶץ:

(כג) וַיִּלְךָ לְמִסְעָיו מִנֶּגֶב וְעַד־בֵּית־אֵל עַד־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־הָיָה שָׁם אֱהֱלָה בַּתְּחֻלָּה בֵּין בֵּית־אֵל וּבֵין הָעֵי:

כג וְאַזֵּל, לְמִשְׁלָנוּהִי, מִדְּרוּמָא, וְעַד בֵּית אֵל עַד אֶתְרָא, דְּפִרְסִיָּה תַמָּן לְמִשְׁכְּנִיהָ בְּקַדְמִיתָא, בֵּין בֵּית אֵל, וּבֵין עֵי.

(כד) אֶל־מְקוֹם הַמּוֹזֵבֶת אֲשֶׁר־עָשָׂה שָׁם בְּרָאשֹׁנָה וַיִּקְרָא שֵׁם אֲבָרָם בְּשֵׁם יְהוָה:

כד לְאַתֵּר, מִדְּבַחָא, דְּעַבְדֵּי תַמָּן, בְּקַדְמִיתָא; וְצִלֵּי תַמָּן אַבְרָם, בְּשִׁמָּא דִּיֵּי.

רש"י א כָּבֵד מְאֹד. טַעֲוֹן מִשְׁאוֹת:

(כה) וַיִּלְךָ לְמִסְעָיו מִנֶּגֶב וְעַד־בֵּית־אֵל עַד־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־הָיָה שָׁם אֱהֱלָה בַּתְּחֻלָּה בֵּין בֵּית־אֵל וּבֵין הָעֵי:

כה וַיִּלְךָ לְמִסְעָיו. כְּשִׁחְזֹר מִמִּצְרַיִם לְאֶרֶץ כְּנַעַן הָיָה הוֹלֵךְ וְלֵן בְּאַכְסַנְיֹות שֶׁלֵּן בָּהֶם בְּהִלְיָכְתוֹ לְמִצְרַיִם לְמַדְךָ דֶּרֶךְ אֶרֶץ שְׁלֹא יִשְׁנָה אָדָם מֵאַכְסַנְיָא שְׁלוֹ. דְּבַר אַחֵר בַּחֲזָרְתּוֹ פָּרַע הַקְּפוּתָיו: מִנֶּגֶב. אֶרֶץ מִצְרַיִם בְּדִרוּמָה שֶׁל אֶרֶץ כְּנַעַן:

(כו) אֶל־מְקוֹם הַמּוֹזֵבֶת אֲשֶׁר־עָשָׂה שָׁם בְּרָאשֹׁנָה וַיִּקְרָא שֵׁם אֲבָרָם בְּשֵׁם יְהוָה:

כו לְאַתֵּר, מִדְּבַחָא, דְּעַבְדֵּי תַמָּן, בְּקַדְמִיתָא; וְצִלֵּי תַמָּן אַבְרָם, בְּשִׁמָּא דִּיֵּי.

רש"י א אֲשֶׁר עָשָׂה שָׁם בְּרָאשֹׁנָה וַיִּקְרָא שֵׁם. וְאֲשֶׁר קָרָא שֵׁם אֲבָרָם בְּשֵׁם ה'. וְגַם יֵשׁ לומר וַיִּקְרָא שֵׁם עַכְשָׁיו בְּשֵׁם ה':